

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht München — Artykuł 11 część A lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Podstawa opodatkowania świadczenia usług polegającego na wykorzystywaniu na prywatne potrzeby części budynku zaliczonego w całości przez podatnika do aktywów jego przedsiębiorstwa — Pojęcie sumy wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie usług

Sentencja

Artykuł 11 część A lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by podstawa opodatkowania podatkiem VAT wykorzystywania na prywatne potrzeby części budynku zaliczonego w całości przez podatnika do aktywów jego przedsiębiorstwa została określona w postaci ułamka kosztów nabycia lub budowy budynku, ustalonego z uwzględnieniem okresu na dokonanie korekty odliczeń podatku VAT przyjętego zgodnie z art. 20 tej dyrektywy.

Podstawa opodatkowania powinna obejmować koszty nabycia gruntu, na którym budynek został wybudowany, gdy nabycie to podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT, a podatnik dokonał jego odliczenia.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.04.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-82/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Wprowadzanie do obrotu mrożonych produktów piekarskich)

(2006/C 281/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Patakia, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: N. Dafniou i M. Apessos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE — Ustawodawstwo krajowe uznające proces „bake-off” (rozmrózenie i odgrzanie częściowo upieczonego i zamrożonego chleba) za proces produkcji chleba i zastrzegające piekarniom prawo sprzedaży chleba wyprodukowanego zgodnie z tą metodą

Sentencja

- 1) Zrównując proces końcowego pieczenia i odgrzewania produktów „bake-off” z pełnym procesem produkcji chleba jak też podporządkując go warunkom ustanowionym w ustawodawstwie krajowym z zakresu piekarnictwa, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 28 WE.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 93 z 16.04.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven -Niderlandy) — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-138/05) (¹)

(Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin i produktów biobójczych — Dyrektywa 91/414/EWG — Artykuł 8 — Dyrektywa 98/8/WE — Artykuł 16 — Uprawnienia państw członkowskich w okresie przejściowym)

(2006/C 281/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Interwenient: LTO Nederland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 4, 8 ust. 2 i 3 oraz art. 23 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1) — Wykładnia art. 16 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123, str. 1) — Uprzednie zezwolenie na wprowadzenie do obrotu — Uływ terminu na transpozycję — Zastosowanie przez sąd krajowy — Zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów znajdujących się już w obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy — Przegląd produktów

Sentencja

- 1) Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ma takie samo znaczenie jak art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.
- 2) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414 nie ustanawia zasady „stand-still”. Jednakże art. 10 akapit drugi WE oraz art. 249 akapit trzeci WE, jak również dyrektywa 91/414 wymagają, by w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy państwa członkowskie powstrzymały się od podejmowania wszelkich działań, które mogłyby poważnie utrudnić osiągnięcie rezultatów przewidzianych w tej dyrektywie. Dokładniej, państwa członkowskie nie mogą dokonywać w okresie przejściowym zmian w obowiązujących uregulowaniach w sposób, który zezwalałby im na dopuszczenie środka ochrony roślin, który wchodzi w zakres stosowania tego przepisu, nie uwzględniając należyte skutków, jakie środek ten wywiera czy to na zdrowie ludzi i zwierząt, czy na środowisko. Ponadto decyzja o dopuszczeniu może być wydana wyłącznie w oparciu o dokumentację obejmującą informacje niezbędne w celu możliwości dokonania faktycznej oceny tych skutków.
- 3) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414 należy interpretować w ten sposób, że gdy państwo członkowskie zezwala na wprowadzenie do obrotu na swoim terytorium środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy, nie musi stosować się do przepisów art. 4 lub art. 8 ust. 3 tej dyrektywy.
- 4) Do sądu krajowego należy ocena, czy badanie wprowadzone przy okazji zastosowania art. 16aa Bestrijdingsmiddelenwet z 1962 r.

(ustawy z 1962 r. o pestycydach), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 6 lutego 2003 r., odpowiada wszystkim cechom przeglądu w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 91/414, a w szczególności tym, które zostały wymienione w pkt 53 i 54 niniejszego wyroku.

- 5) Artykuł 8 ust. 3 dyrektywy 91/414 należy interpretować w ten sposób, że zawiera on wyłącznie postanowienia dotyczące dostarczania danych przed przeglądem.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.06.2005

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 września 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-193/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 98/5/WE — Stałe wykonywanie zawodu adwokata w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym uzyskano uprawnienia — Uprzednia kontrola znajomości języków używanych w przyjmującym państwie członkowskim — Zakaz prowadzenia działalności w zakresie udostępniania adresu siedziby spółki — Obowiązek corocznego przedstawiania zaświadczenia o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia)

(2006/C 281/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Maidani i A. Bordes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: S. Schreiner, pełnomocnik, i L. Dupong, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 3 i 5 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77, str. 36) — Kontrola znajomości języków — Zakaz wykonywania działalności w zakresie udostępniania adresu spółki — Obowiązek corocznego przedstawiania zaświadczenia z państwa członkowskiego pochodzenia